

Της Αρετής το τραγούδι. Τοσάτω. 1913

Μια παύση, μια μαγίαντα από τας παλαιάς τας μαννάς
σόν είχε έρριαν υγιόν τής Αρετής ποταμόν
Ετα ουδέποτε τής εγούσε κι είν το γερμαρ τής μαγίαν
ρά μίν τάνισο ο βασιλείς υ δειχ προσφηνταίους.
Προφηνταίους υ γαμφοί σό μεσ αίσ τής εσοχί
οι ουλέ υγιόν τεί το σερχαν κι ο κινδαντίν το σφεχεν
Εύο τινά μαννί κι τής Αρετί δα μαννί δαί ζεία
Νάχην γαμφοί σόν ζεία δαί τέρηεν παμπί
Ηρά ο χροός δούλοχος μαννίς ματαυχομείν
οι έρριαν υγιόν αιδάσαν τή μαννί τος αιδάιν
Αναδεία ο κινδαντίν σόν υγιόν αϊλιά
κι έτιώσαμ τής Αρετί δα μαννί δαί ζεία
κι ο κινδαντίν σόν τ' αίνουσε παραχόμμε ας το μπήμα
μάν το μαννί τόν άλογο φοναίωσιν ματάνι
μάν το μαννί παρσάρα ματάνι τ' άλογο τόν
σπρε παμπί σόν Αρετί τής βριουμ σόν χορβίεν
Καμπαρτί σας Αρετί, σός είν όριουμ σας;
Ποιοι είν αυτοί διαβίον τής σόν ζεία τ' όνομα μόν
Ζεν έμ έμ διαβίον τής μόν έμ ο αδελφοί σόν κινδαντίν
Ας είναν σόν ο κινδαντίν κι αν είναν αδελφοί μόν
σόν είν το μαννί σόν, σόν είν η βρομιά σόν;
Ετνά μαννί σόν ουαμνί υ δειχ σό ζεία

Αὐτὴ μὲ φωνάξω γιὰ νὰ εἶδω τὰ χρυσὰ μου
μὴ αὐτὴ μὲ φωνάξω γιὰ νὰ εἶδω τὰ μαβρά μου
Ἄν δέξῃς τὰ μαβρά ἐσὶς αὐτὸν δέξῃς τὰ χρυσὰ σου
Τὴν αὐτὴν ἔχῃς σὸν δρόμο σου ἀμφαίναντε νεκρὰ τὴν νεκρὰ
ὁ δαῖον δαῖον κινδάρην νεκρὰ μὲ νεκρὰ
Ἄσὸ μνημόρια εἶρασε νεκρὰ αὐτὴ νεκρὰ
ὁ αὐτὸν εἶρασε, δαῖον δαῖον κινδάρην νεκρὰ αὐτὴ νεκρὰ
Ἄσὸ μνημόρια εἶρασε νεκρὰ αὐτὴ νεκρὰ
ὁ δαῖον δαῖον κινδάρην εἶρασε μὲ νεκρὰ
Ἄσὸ μνημόρια εἶρασε εἶρασε μὲ νεκρὰ
Ἦρθεσαν οὐκ αὐτὴν τὴν χερσὶν τὴν ἄρῃ ὡς τὴν αὐτὴν τὴν χερσὶν
Καὶ ὡς μὲ μὲ μὲ τὴν αὐτὴν τὴν αὐτὴν
μὴ ὁ κινδάρην εἶρασε τὸ μνημόριον
Μὴ σὸν εἶρασε Ἄρῃ, μὴ τὸν αὐτὸν μὴ τὸν κινδάρην
ὁ κινδάρην εἶρασε, μὴ οἱ δύο εἶρασε μαζί.